manko de l' fortoj. ~a. Rilatanta al la

klostro V 🚣. Arkadaro ĉirkaŭanta la internan korton de monaĥejo; ĉirkaŭ-korta galerio.

- *Klošo. 1 Ujo, ģenerale vitra k sonorilforma, por kovri k širmi fromaģon, horloģon, delikatan vegetajon ktp. 2 Samforma objekto: la jasmenaj floroj malfermis siajn blankajn ~ojn Z.
- *Klubo. 1 Politika societo (Kp sovero). 2 Aristokrata societo por interparolado, amuzo ktp.

Kluki (ntr). Krii kiel la kokinoj : (f) rid~i. Kluk~l Z (ntr). Fari bruon de fluaĵo eliranta el botelo.

klupeoj 60. Fam. de fiŝoj, kies ĉefaj tipoj estas haringo k sardino.

kluso J. Čiu el la faŭkoj ĉe l' antaŭo de ŝipo, tra kiu pasas kabloj k ĉenoj.

- *Kluzo. Baseno, fermebla per pordosimilaj akvobariloj, uzata por levi aŭ mallevi ŝipojn inter du partoj de rivero aŭ kanalo, en kiuj la akvo ne estas samnivela.
- *Knabo. Infano virseksa. ~ino. Virinseksa infano.

Knari (ntr). Eligi sekan k akran bruon de skrapado aŭ frotado : ~as plumo sur papero; ~as seka felo Z, rado Z, pordo Z, londilo Z, novaj botoj Z, motoro, neĝo sub la piedoj Z; la malnova planko ~as; ~as la vekkorloĝo; ~anta voĉo B; ~untaj mevoj (Kp Ghaki); la ~ado estas bruo malpli akuta ol la grincado. Kp Ghisci, kraki, klaki. ~ilo Z. Brua ilo, konsistanta el ligna tabuleto, kiu ~as turniĝante ĉirkaŭ la tenilo.

*Knedl (tr). 1 Premante k kirlante miksi per la manoj farunon k akvon por fari paston. 2 Premadi k prilabori per la manoj pastecan substancon por doni al ĝi ian formon: ~i argilon, potojn; (f) ~i (masaĝi) la muskolojn; (1) la cerbo de la infanoj estas facile ~ebla (edukebla). (f) li ~is lian animon per instruo k humiligaĵoj; princo bela, ~ita el mildo k plaĉo. ~ujo. Ujo, en kiu la bakisto ~as la panon.

koaguli Z (tr). Kazeigi : ~iĝinta sango.
Koakso. Porohava hejtaĵo, tirata el terkarbo varmigita en fermita ujo por

apartigi de ĝi la lumgason k la sulfurajn k bitumajn erojn.

koalicii ^Z (ntr). Fəri momentan atakan interligon kontraŭ komuna malamiko: la regnoj, kiuj ~is kontraŭ Napoleono; ~o de diversaj partioj kontraŭ la ministraro.

kobajo <u>an</u>. G. de malgrandaj mamuloj el Suda Ameriko, ofte uzata de la medicinaj rondoj por vivisekcio.

*Kobalto Co. Metalo, kies diversaj kombinaĵoj donas bluan koloron.

kobitido 🚓 . G. de ciprinoidoj (cobilis). * Koboldo. Fabela estaĵo gardanta la trezorojn de la montoj. Кр бломо, гво.

*Koĉenilo. Insekto, el kiu oni ekstraktas bele ruĝan koloron (coccus).

koĉero Z. Kaleŝkondukisto.

kodo Z. Kolekto da leĝoj : civila, kriminala, komerca ∼o.

kodekso Z. Kolekto de la farmaciaj formuloj akceptitaj de la medicina Fakultato.

Kodicilo. Aldona paragrafo kompletiganta, modifanta aŭ nuliganta testamenton.

Koeficiento. Nombro, kiu, metite post algebra kvanto, montras kiomfoje oni devas ĝin multobligi.

Kofro. Granda, ŝlosebla kesto, el ligno k ledo, por enteni vestojn k aliajn aĵojn, kiujn oni transportas vojaĝe. Kp valizo.

kohera Z. Kunteniĝanta.

kohorto 7. 1 Dekono de la romana legio. 2 Multnombra aro da homoj : kontraŭ tuta ~o eĉ Herkulo estas malforta 2.

Koincidi (ntr). 1 Okazi en la sama momento kiel alia fakto : lia alveno ~os kun mia deiro. 2 Λ Okupi la saman lokon (pp linioj, surfacoj, volumenoj).

*Kojno. Angulforma ligna aŭ metala peco, kiun oni enigas en lignaĵon aŭ ŝtonon por ĝin fendi, aŭ kiun oni ŝovas sub pezan objekton por ĝin levi: oni elbalas ~on per ~v Z (f. la novaj ĉagrenoj forgesigas la antaŭaĵn. Vd vundo). ~forma skribo. Orienta skribo konsistanta el ~osimilaj signoj.

kojlo . Parto de la dika intesto malantaŭ la cekumo.